

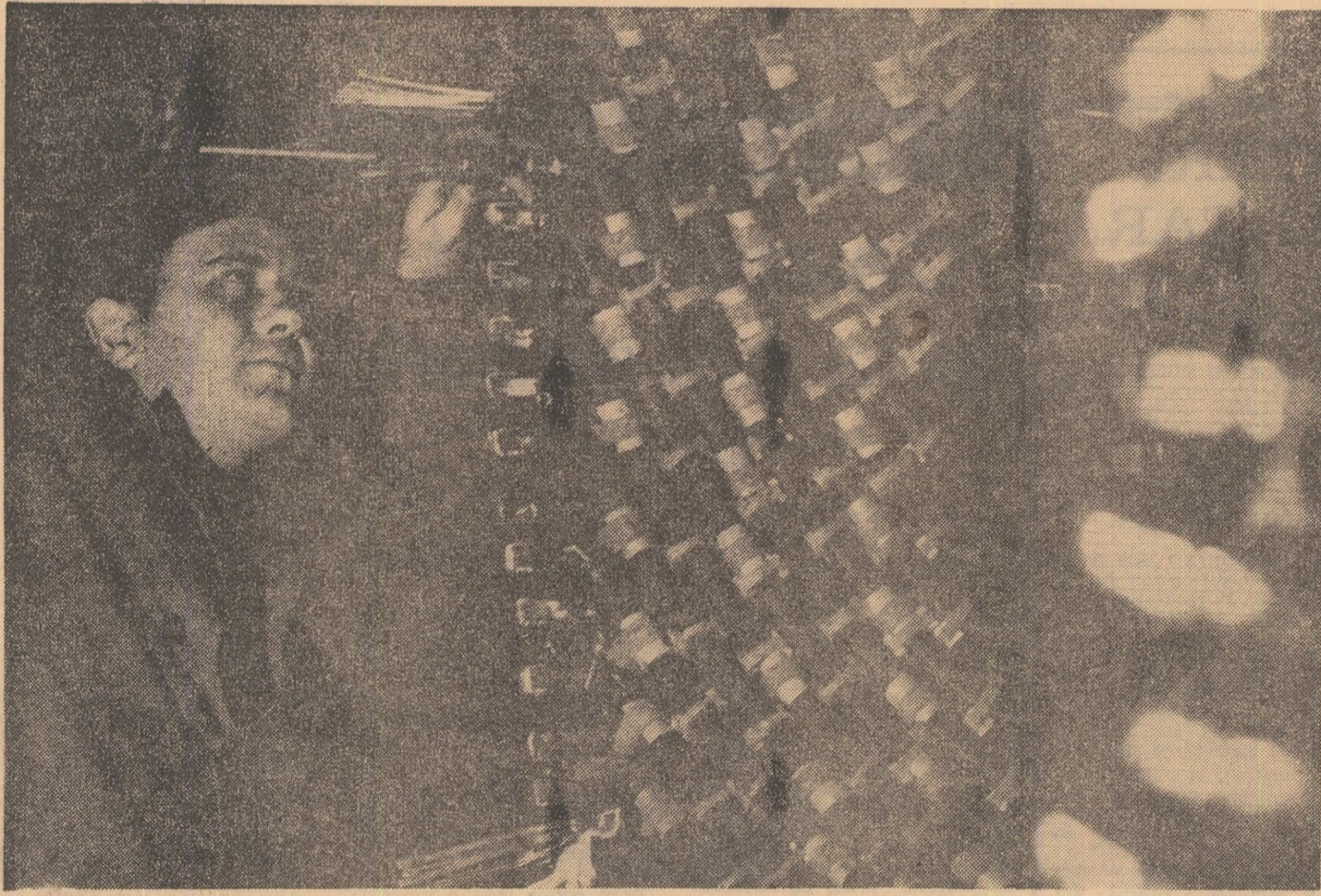
Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVIII, SERIA II Nr. 7056

4 PAGINI — 30 BANI

LUNI 24 IANUARIE 1972

Cerințe ale învățămîntului agrozootehnic

CURSURILE DE ACUM PREGĂTESC RECOLTA DE LA TOAMNĂ

Chipul țăranului aplecat asupra cârții de specialitate nu mai constituie, desigur, pentru noi, o imagine nouă, ci, din contra, una cu totul obișnuită, care se încadrează firesc în ordinea actuală a lucrurilor. Mai ales acum, iarna, după strângerea recoltei și încheierea bilanțului anului trecut. Am spus că recolta de la vară nu se pregătește numai prin măsurile de reparare a mașinilor, de ameliorare a solului, de selecționare a sîmînțelor, de cultură a răsadurilor, ci și prin asimilarea de noi cunoștințe de către țăranii cooperatori prin participarea acestora la învățămîntul agrozootehnic. Cu atât mai mult cu cît acest învățămînt are (sau trebuie să aibă) un caracter strict aplicativ, pentru însușirea unor metode noi de lucru, pentru clari-

ficarea problemelor care s-au ivit în campaniile agricole de anul trecut sau care se vor ivi, inevitabil, în vara viitoare. Iată de ce abordînd chestiunea învățămîntului agrozootehnic, abordăm de fapt, pe un anumit plan, marea problemă a pregătirii recoltelor viitoare. Și din această perspectivă, e firesc să ne interesăm în primul rînd de asigurarea participării tuturor țăranilor cooperatori la cursurile agrozootehnice, nu doar fiindcă așa glăsuște o urzucătură sau alta, ci fiindcă o asemenea participare e dictată de însăși necesitatea realizării practice a unei perfecționări și modernizări continue a lucrărilor din agricultură.

Un prim pas îl facem la cooperativa agricolă de producție din comuna Barcea, județul Galați, unde discutăm cu tînărul inginer Toader Maxim. Aflăm că aici au fost înființată 4 cercuri de profil (legumicultură, zootehnie, cultură mare și viticultură), că în zilele următoare se va preda cea de a treia lecție. După spusele interlocutorului, totul se desfășoară normal și am fi înclinați să ne înșușim acest punct de vedere dacă spre sfîrșitul convorbirii nu am afla un amănunt... esențial.

Un tovarăș, un prieten SECRETARUL U.T.C.

Publicăm în pagina II-a un reportaj despre DUMITRU PRICEPUTU

ION CHIRIC

(Continuare în pag. a II-a)

Studentii la doi pași de examene

Despre aceste zile, la Complexul „Regie” nu se pot constata lucruri inedite. Mai domnește încă o atmosferă de liniște finind de viața de fiecare zi a studenților înainte de încheierea semestrului. Peisajul se compune din aceeași studenți grăbiți dimineața la cantină și la cursuri și... aglomerațiile la tramvaiul 14. Zua decurge normal: bibliotecă sau cursuri, masa la cantină, siesta. Seara începe cu întîlniri din hol, un film la televizor... Totul pare obișnuit. Totuși, se simte în aer sesiunea.

Avînd în vedere acest lucru, mi-am propus să surprind în stop-cadru cîteva din ipostazele viitorilor profesori și specialiști în matematică și filozofie, vizitîndu-i la domiciliul lor din blocul N, Complexul „Regie”. Îi întîlnesc pe anul III din componenții camerei 328. Nu-mi trebuie prea mult timp să fac cunoștință și cu ceilalți: Popescu Ion, Crăciun Ion, Marinică Ion — toți în anul III la „Matematică”. Este seară, cei trei au venit de la masă. I. Popescu studiază la „Astronomie”, Marinică lucrează la „Matematică”, iar celălalt Ion citește „Fotbalul”. Zice că după-masă este bine să mai citești și altceva.

Venind vorba despre examene, îmi răspund că sesiunea nu pare deosebită, totuși nu lipsesc emoțiile, mai ales la „Astronomie” — unde cine n-a citit pînă acum, n-are de ce să se prezinte la examen — zice I. Popescu. Ei mîă asigură că au înclinat fiecare curs, timpul rîmînd pînă la sesiune îl vor folosi pentru sistematizarea materialului iar în sesiune pentru clarificarea unor lucruri care necesită consultații cu profesorii.

Buna pregătire din timpul anului, activitatea la seminarii îl scutește de emoții pe Circu Ion. Toți trei doresc să obțină rezultate mai bune ca orîndă iar Marinică sîă treacă cu bine peste parțialul de la „Ecuatii” care este „teribil”.

Tot ei spun că n-ar fi rău dacă o sală de televizi (fiindcă sînt două) ar fi transformată în sală de lectură, căci este greu pentru

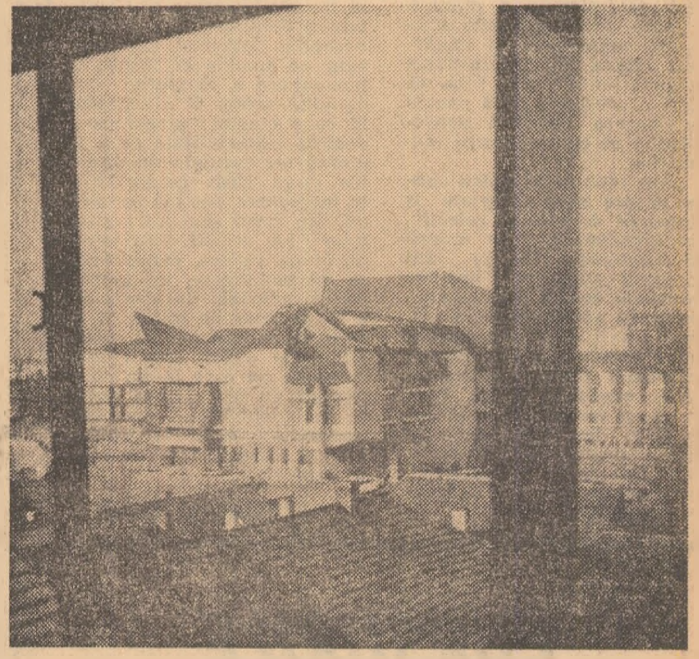
LA „REGIE” LUMINILE ARD PÎNĂ NOAPTEA TÎRZIU

trei studenți la matematică să lucreze la două mese. La camera 328 anticipăm examene luare. In camera 315 atmosfera este deosebită; cărțile ocupă și pervazul ferestrei — predominant titluri din literatura universală și eseurile din colecția „Univers”. Aici am nimerit într-un moment de relaxare. Facem cunoștință: Bădița Ion și Chiță Mirel, anul II, Facultatea de limba și literatură română.

— Cum înțîmpinai sesiunea? — Timpul a trecut și-n cel ce n-a mai rămas trebuie să condensăm foarte multă muncă. Mulți se plîng de timpul „pierdut”.

ION DRAGOMIR student

(Continuare în pag. a II-a)

Noul teatru de stat din Tirgu Mures spre cotele finale.

„A dispărut intelectualul de provincie?”

● MUNCIM, DAR TREBUIE SĂ NE ÎNTREBĂM ȘI CE ECOU ARE ÎN CONȘTIINȚA OAMENILOR MUNCA NOASTRĂ

Scrisoarea unui actor din Petroșani, prin care se deplîngea săltăduie refractară față de cultura a unor intelectuali domiciliati în localitate, scrisoare publicată de noi în decembrie, n-a rămas, desigur, fără ecou. Dintre cele le-am ales însă pe acelea care privesc lucrurile într-un chip mai larg, avînd astfel calitatea de a face evidentă o anumită gravitate a problemei. Căci nu este vorba de un „caz” special, cu totul și cu totul particular și izolat. La Petroșani (și nu numai acolo) există teatru, dar nu cu o activitate fructuoasă, deci adevărată, după cum există concerte fără spectatori s.a.m.d. Cauzele sînt, firește, multe și ele trebuie căutate nu în ultimul rînd și în calitatea manifestărilor artistice și în rolul pe care-l au sau nu-l au intelectuali acesti oraș, cadrele didactice în

special. Știm, bineînțeles, că orînd poate fi contrapus unor astfel de afirmații o listă întreagă de acțiuni culturale care, prin numărul lor, sîă arate că acei răspunzători, la Petroșani, de acest important domeniu nu stau degeaba. Nu ne îndolm. Sensul discuției noastre este însă altul: cum se face că dirigitorii și organizatorii, animatorii autorizați și responsabili ai acestui domeniu merg „înainte” fără a observa, senza dificultățile, rămînerile în urmă, sau, sezizîndu-le, trec pe ușor peste ele? De ce nu-și pun mai direct problema LIPSEI DE ECOU a strădanțiilor lor (pe care, repetăm, nici nu ne gîndim să le punem la îndoială)? Pentru că, iată, și scrisoarea publicată mai înainte și cele de mai jos, vorbesc tot mai de acest lucru, de slaba rezonanță a activităților lor. Muncim, fără îndoială, dar trebuie să ne întrebăm și ce ecou are în conștiința oamenilor munca noastră? Tot prin acele părți, dacă nu cumva chiar și la Petroșani, există situații paradoxale, ciudate, după noi inadmisibile: din lipsa acestei rezonanțe, unele teatre apleacă din plin la serviciile orchestrelor de muzică ușoară, introducîndu-le în stagnare ca pe „puncte de atracție”. Decît o piesă proastă sau prost jucată — mai bine o orchestră de muzică ușoară! Să fie normal așa? Să fi ajuns astfel de teatre în situația de a-și recunoaște neputința în acest mod, care nu le face nici o onoare?

Iată, deci, cîteva din considerentele pentru care, cu riscul unor exagerări, noi stîrăm să se abordeze cu mai multă seriozitate problemele activității artistice din Petroșani și din alte locuri unde situația nu este deosebită. Și, tot de aceea, publicăm și vom publica în continuare ecouri, opinii, în jurul acestor chestiuni.

● CONDIȚIA antrenorului de fotbal în dezbaterile Comitetului F.R.F. ● În județul Harghita sporturile de iarnă sînt la ele acasă. ● Atleții universitari s-au înființat, în sală, la Cluj. ● Pele și Matt Busby despre șansele echipei României în Campionatul European. ● Meridian sportiv.

PENTRU ÎNCEPUT, CITIȚI ÎN PAGINA A II-A DOUA DIN ECOURILE SOSITE LA REDACȚIE.

PAGINA A 3-A

CRONICA SĂPTĂMINII

PERSPECTIVA — ELEMENT AL PREZENTULUI

Doi evenimente, din multe care apar pe traseul faptelor cotidiene, rețin cu deosebire atenția pentru observatorul săptămîinii trecute. Ceea ce le scoate în relief este, totodată, și elementul care le apropie, propunîndu-le analize noastre sub unul și același unghi de cercetare.

A fost, mai întîi, ședința Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. de marți, 18 ianuarie, care a analizat și a aprobat studiul — cadru privind amenajarea în perspectivă a riului Olt, lucrare economică complexă, cu efecte favorabile în numeroase ramuri ale economiei naționale. Ce anume înseamnă, mai în amănunt această lucrare de mari proporții au aflat imediat după aceea. Pe scurt, într-un viitor apropiat Oltul nu va mai fi doar riul care, așezat între Pitești și Craiova, delimitează simbolic un tînut de altul; nu va mai fi doar subiectul unor vechi cîntece populare, ci va deveni, în egală măsură surse de inspirație a unor ritmurii contemporane. pe măsură ce se va proiecta pe coordonatele viitorului. Amenajarea complexă a riului Olt, în zona dintre Făgăraș și Dunăre, delimitează simbolic un tînut de altul; nu va mai fi doar subiectul unor vechi cîntece populare, ci va deveni, în egală măsură surse de inspirație a unor ritmurii contemporane. pe măsură ce se va proiecta pe coordonatele viitorului. Amenajarea complexă a riului Olt, în zona dintre Făgăraș și Dunăre, delimitează simbolic un tînut de altul; nu va mai fi doar subiectul unor vechi cîntece populare, ci va deveni, în egală măsură surse de inspirație a unor ritmurii contemporane.

cel de al doilea moment în preajma căruia ne propunem să insistăm este ședința de lucru cu președinții comitetelor de elaborare a programelor de dezvoltare economică-socială a României, prezidată de tovarășul Nicolae Ceaușescu. În cadrul dezbaterilor a fost prezentată o informare asupra studiului de pregătire, organizare și desfășurare a lucrărilor de prognoză, argument incontestabil al faptului că comisia centrală de partid și de stat, constituită nu de mult în urma hotărîrii luate de Comitetul Central al partidului, intrat în ritmul de lucru intens de obiective pe care le urmărește. Aceste prognoze vor constitui programul dezvoltării societății socialiste multilaterale dezvoltate în România — spunea tovarășul Nicolae Ceaușescu în expunerea la Constituțirea cu activul de partid din domeniul ideologic, iar acest adevăr se conturează de la o zi la alta din ce în ce mai convingător. Sarcinile majore care intră în precușorile firești ale economiei, științei și tehnicii, însuși procesul lor de evoluție obiectivă, sînt elementele care impun elaborarea unor direcții de perspectivă, a unei metodologii adecvate de prospectare și investigare a viitorului într-un domeniu sau altul, iar aceste proiecte constituie de drept sfera de atribuții a comisiilor recent înființate. Se poate spune, deci, că pe masa de lucru a acestor organisme se operează cu întrebări și răspunsuri ale anilor 2000 și de mai

D. MATALE

(Continuare în pag. a II-a)

U.T.C. — SEMICENTENAR — U.T.C.

În întreaga țară continuă să se desfășoare acțiuni ale organizațiilor U.T.C., ale tineretului în teret dedicate semicentenarului creării Uniunii Tineretului Comunist. Ne-am propus ca în cadrul acestei rubrici săptămîinale să vă informăm pe scurt asupra celor ce au loc de-a lungul fiecărei săptămîini.

- LA CLUBUL UZINEI DE AUTOCAMIOANE din Brașov, cîteva sute de tineri oțelari i-au avut cașpete pe comunistul Arion Crăciun, prim-torilor la turnătorii de oțel, unul dintre cei mai vechi muncitori ai colectivului. Omul din mîna căruia au ieșit de-a lungul anilor mil de sarje primul oțeliste din țară distins cu Medalia Muncii, le-a vorbit mai tinerilor săi colegi de breșă despre activitatea celor dinți brigăzi de tineret din uzină înființată la Oțelărie în primăvara anului 1949, în fruntea căruia a fost atunci ales.
- LA CLUBUL TINERETULUI din Agnita, județul Sibiu, a fost organizată o întîlnire similară. Trei sute de elevi ai liceului teoretic I-au invitat în mijlocul lor pe tovarășul Ioan Bichș, vechi militant al mișcării muncitorești, care le-a vorbit tinerilor despre lepa utociștilor în anii ilegalității după care participau să urmărit un film ilustrînd momente din activitatea revoluționară a U.T.C.
- ÎNȚILNIRI ALE TINERILOR cu ilegalisti, cu activiști ai comitetelor județene de partid și ale U.T.C., cu membri ai Biroului C.C. al U.T.C. au mai avut loc la întreprinderea „Miorța”, la Clubul tineretului și la clubul „Solidaritatea” din Oradea la Casa de cultură din Timișoara, la Tirgul Bujor — județul Galați, Mărășești — județul Vrancea, Toplița — județul Harghita, Orșova și Turnu-Severin — județul Mehedinți, precum și în comunele Lăpărași, Fălești, Ruzetii, Cislău, Pietroasele, din județul Buzău.
- LA CRAIOVA, primul secretar al comitetului județean de partid le-a vorbit tinerilor despre perspectiva Doljului, în actualul cîmpal, precum și contribuția pe care

sînt dator să și-o aducă utociștii la înfăptuirea obiectivelor economice prevăzute.

● LA GALAȚI ȘI TECUCI s-a declanșat faza pe organizării la concursului „Erol utociștii”. În același timp, în cadrul județului, colaborarea Comitetului județean Galați al U.T.C. cu întreprinderea județeană cinematografică a îmbogățit contribuția unui concurs pe aceeași temă definindu-l astfel: „Erol comunistii oglindii în cinematograful”.

● ÎN BUCUREȘTI, secretarii comitetelor și responsabilii comisiilor cu problemele educației politice-ideologice din cadrul organizațiilor U.T.C. de la Vulcan, Electromagnetica, Tehnomicanica, Fabrica de ventilatoare, Inox, pe de o parte și reprezentanții tinerilor de la întreprinderile Trico-dava, Aurora, Stofe de mobilă, Tînașă gardă, Tricotajul roșu, Luta, pe de altă parte, s-au întîlnit în cadrul unui schimb de experiență cu tema: „Care sînt formele și metodele cele mai eficiente în desfășurarea activității de educație patriotice a tinerilor?”.

DIN AGENDA ÎNITIAȚIVELOR EXEMPLARE

Cum „se nasc” bazele sportive

● O invitație la meditație și... acțiune adresată secretarilor U.T.C. și președinților de asociații sportive, a înfr-un an de zile, prin muncă patriotică a tinerilor — 125 de baze sportive: 30 terenuri de fotbal, 29 de handbal etc...

Cam în perioada desprîmării, vîrării, mă aflam cu treburi gazetărești în județul Galați. Cu acel prilej am aflat, la comitetul județean U.T.C., despre acțiunea-concurs — de fapt, o întrecere în toată regula — pentru „Cea mai frumoasă bază sportivă de la sat”. La această interesantă întrecere — ce urma să se desfășoare în cadrul unui regulament — au fost provocate toate organizațiile U.T.C. din județ, cele 56 de asociații și cele 125 de cercuri sportive sătești. Concursul era dotat cu premii. Firește, era mult simbolic, pentru că, s-a consti-

derat, cîștigul mare este înregistrarea așezărilor rurale cu tinerii să poată practica diferite sporturi. Pe parcursul lunilor am aflat că întrecerea pentru amenajarea celei mai frumoase baze sportive sătești a fost deosebit de animată, în numeroase comune organizațiile U.T.C. deschizînd adevărate șantiere ale muncii patriotice în folosul dezvoltării patrimoniului sportiv. O întrecere sportivă din care toți participanții au ieșit, pînă la urmă, cîștigători. Nici o comună n-a rămas în afara acțiunii. Chiar acolo unde

VASILE CABULEA

(Continuare în pag. a III-a)

De peste hotare

Declarația M.A.E. ai R. D. Vietnam

HANOI 23 (Agerpres). — Ministerul Afacerilor Externe al R. D. Vietnam a dat publicității o declarație în care condamnă autoritățile tailandeze pentru participarea lor la războiul agresiv al S.U.A. împotriva Laosului și Cambodgiei. Subliniind că Thailanda a fost transformată într-o bază a agresiunii împotriva țărilor Indochinei, declarația arată că așa-zisul „tratat cu privire la securitatea frontierelor”, semnat recent între Bangkok și Phnom Penh, constituie o pregătire pentru trimiterea de trupe tailandeze în Cambodgia, în sprijinul regimului Lon Nol.

Guvernul R. D. Vietnam, evidențiază declarația, cere cu hotărâre ca autoritățile tailandeze să nu permită Statelor Unite folosirea teritoriului tailandez ca bază a atacurilor aeriene împotriva R. D. Vietnam și a altor țări din Indochina, să pună capăt tuturor actelor de amenest și agresiune împotriva Laosului și Cambodgiei, să-și retragă trupele din Laos și „Consilierii” din Cambodgia.

● **POTRIVIT STATISTICILOR** date publicității la Saigon de Comandamentul american, Statele Unite au pierdut, în cursul intervenției lor militare în Peninsula indochineză, peste 8.000 de avioane — anunță agenția France Presse.

Țările O.P.E.C. în căutarea unei participări mai largi la exploatarea resurselor petrolifere

GENEVA 23 (Agerpres). — La Geneva, a avut loc cea de-a doua sesiune de convorbiri între delegațiile statelor membre ale Organizației țărilor exportatoare de petrol (O.P.E.C.) și reprezentanții companiilor petroliere occidentale — discuții consacrate creșterii cotei de participare a întreprinderii naționale la exploatarea petroliferă de pe teritoriul lor. Nu au fost furnizate detalii în legătură cu discuțiile purtate, dar declarațiile anterioare ale unor reprezentanți ai O.P.E.C. precizau că dorința acestor state este ca, în cursul anului 1972, întreprinderile naționale să participe în proporție de 20 la sută la operațiunile de extracție și să ia parte la conducerea acestora. Aspectele tehnice ale prelucrării au urma să facă obiectul altor negocieri, programate tot pentru acest an. Un e-

ventual acord în acest sens ar urma să implică atât statele din regiunea Golfului Persic (Arabia Saudită, Irak, Dhab, Kuwait, Iran, Arab și Qatar), cât și celelalte 5 state membre ale O.P.E.C. (Venezuela, Nigeria, Algeria, Libia și Indonezia), fie că acestea dețin deja un control sau o cotă substanțială de participare la exploatarea petroliferă de pe teritoriul lor, fie că intenționează să poarte separat convorbiri în acest sens.

După cum precizează agenția France Presse, ministrul petrolului al Arabiei Saudite, Ahmed Zaki Yamani, a fost desemnat de către țările O.P.E.C. să poarte negocieri cu companiile petroliere occidentale, cu titlu individual sau colectiv.

DANEMARCA:

„Ziua neagră a aderării”...

COPENHAGA 23 (Agerpres). — Exprimând opinia unor largi părți sociale, numeroase ziare care apar la Copenhaga desemnează ziua semnării acordului de aderare a Danemarcei la Piața comună drept „ziua neagră”. O dovadă elocventă a faptului că decizia de afiliere a țării la Piața comună a provocat o vie reacție în Danemarca o reprezentată de infuziunea „Comitetului unit al adversarilor aderării la C.E.E.”, din care fac parte 20 de diferite partide politice și organizații obștești.

Simbătă au avut loc manifestații de protest în diverse orașe din Danemarca. La Copenhaga s-a desfășurat un miting din inițiativa Comitetului unit. Au luat cuvântul, printre alții, deputați în parlament, reprezentanți ai sindicatelor. Într-o declarație adoptată cu acest prilej, poporul este chemat să spună un „nu” hotărât în cursul apropiatului referendum în problema aderării țării la C.E.E.

Noi imagini de pe Marte

MOSCOVA 23 (Agerpres). — După cum transmite agenția TASS, stațiile automate interplanetare „Marte-2” și „Marte-3” și-au continuat zborul în jurul „planetei roșii”.

În diferite regiuni ale planetei se observă o anumită scădere a intensității furtunii de praful care continuă pe Marte de câteva luni. Furtuna îngreunează, în continuare, fotografierea planetei, precum și observațiile științifice, dar chiar observarea sistematică, îndelungată a evoluției acestui fenomen natural neobișnuit și puternic de pe o altă planetă — observare efectuată pentru prima oară din apropiere — este de mare interes științific.

Aparatele aflate la bordul celor două stații măsoară temperatura suprafeței planetei, precum și umiditatea, luminozitatea și altele caracteristice atmosferei de pe Marte. Cercetările cuprind regiuni ce nu au fost studiate până acum aproape deloc, obținându-se informații detaliate despre zone inaccesibile observărilor astronomice de pe Pământ.

Informațiile transmise confirmă că temperatura la hotarul dintre zi și noapte este de minus 80—90 grade Celsius. S-a observat, de asemenea, că unele zone ale suprafeței sunt la 10—15 grade mai „calde” decât regiunile înconjurătoare. Temperatura maximă înregistrată în cursul zilei în emisfera sudică atinge minus 15—20 grade Celsius.

Sistemele de bord și aparatură științifică ale stațiilor „Marte-2” și „Marte-3” funcționează normal, — relatează agenția TASS — menționând că materialul fotografic, precum și celelalte informații captate și prelucrate și studiate multilateral de institutele științifice ale Uniunii Sovietice.

Peste 300 000 de patrioți în închisorile sud-vietnameze

„ÎN PREZENT, în închisorile sud-vietnameze, se află peste 300 000 de luptători patrioți studenți tratamentul celui mai întinț, ori sorții unei morți lente”, se arată în declarația Comitetului unit pentru condamnarea crimelor de război ale imperialismului S.U.A. în Vietnam.

Transpunând în viață programul de „vietnamizare” a războiului, reliefează declarația, forțele armate și marionetelor lor au promovat, în ultimii ani, o politică extrem de dură, de reprimare și tortură, față de luptătorii patrioți și față de alți cetățeni cinstiti din Vietnamul de sud.

Intrevedere Ciu En-lai

— Jean de Broglie

● **CIU EN-LAI**, premierul Consiliului de Stat, Ciu Hsi-lio, președintele Institutului de Cercetări populare pentru afaceri externe, Ciuo Kuan-hua, ministrul adjunct al afacerilor externe, și Ciuo Sian-kuo, ministrul comerțului exterior, au avut o întrevedere cu delegația parlamentară franceză, condusă de Jean de Broglie, președintele Comisiei pentru afaceri externe a Adunării Naționale a Franței, care se afla în vizită la Pekin. A avut loc o convorbire prietenoasă — informează agenția China Nouă.

● **STUDENTII FACULTĂȚILOR DE LITERE ȘI DREPT**, elevii Institutului de științe și tehnologie și cei ai Școlii de Inginerie și „Mohamed” din Rabat au lucrat în 1971, în grevele în semn de protest față de restarea președintelui Uniunii Naționale a Studenților Marocani și a altor membri ai conducerei acestei organizații, anunță ziarul „Maroc-Soir” — citat de agenția France Presse.

● **SEARA, DOMNILE WILDE** — ora 19:30; Teatrul de Comedie; INTERESUL GENERAL — ora 20; Teatrul „C. Tănase” (Sala Savoy); „BIMBRICA” — ora 19:30; (Sala Victoriei); GROAPA — ora 19:30; Studioul „Cassandra” al I.A.T.C.; ACT VENETIAN — ora 20; A.T.M. (la Ecran-club Grozăvescu); BALADE CU TUDOR GHEORGHE — ora 19.

● **SEARA, DOMNILE WILDE** — ora 19:30; Teatrul de Comedie; INTERESUL GENERAL — ora 20; Teatrul „C. Tănase” (Sala Savoy); „BIMBRICA” — ora 19:30; (Sala Victoriei); GROAPA — ora 19:30; Studioul „Cassandra” al I.A.T.C.; ACT VENETIAN — ora 20; A.T.M. (la Ecran-club Grozăvescu); BALADE CU TUDOR GHEORGHE — ora 19.

● **SEARA, DOMNILE WILDE** — ora 19:30; Teatrul de Comedie; INTERESUL GENERAL — ora 20; Teatrul „C. Tănase” (Sala Savoy); „BIMBRICA” — ora 19:30; (Sala Victoriei); GROAPA — ora 19:30; Studioul „Cassandra” al I.A.T.C.; ACT VENETIAN — ora 20; A.T.M. (la Ecran-club Grozăvescu); BALADE CU TUDOR GHEORGHE — ora 19.

● **SEARA, DOMNILE WILDE** — ora 19:30; Teatrul de Comedie; INTERESUL GENERAL — ora 20; Teatrul „C. Tănase” (Sala Savoy); „BIMBRICA” — ora 19:30; (Sala Victoriei); GROAPA — ora 19:30; Studioul „Cassandra” al I.A.T.C.; ACT VENETIAN — ora 20; A.T.M. (la Ecran-club Grozăvescu); BALADE CU TUDOR GHEORGHE — ora 19.

În vecinătatea Pacificului, la Vina del Mar, orașul al cărui nume are rezonanța unei tulburătoare melodii exotice, începutul de primăvară poate părea bizar. Nu mă gîndesc doar la calendar care, contradicție toată obișnuințele acumulate în Europa, indică pentru sfîrșitul iernii... septembrie. M-am împăcat relativ ușor cu gîndul că primăvara poate începe la capătul celei de-al treilea trimestru al anului. Dar în afara de inscripțiile plătate din abundență în vitrinele magazinelor și de asigurările pe care proaspeții mei cunoscuți locali le ofereau, nu sesizăm vreun semn al primăverii. Dimpotrivă. În atmosferă în care lecturile copiate din zăpăzite și deosebite prosoape ale antonimului regenerării și nici nu erau vizibile urmele trezirii din hibernare, în schimb, ne înconjurau celuri reci și dușmănoase, vestind, dar, zăpăzite ce se string în depozitele cerului. O pinză deasă acoperea orizontul, făcîndu-se de falăză nu se distingea absolut nimic. Pacificul îl ghiceam dincolo de cortina alburie, impenetrabilă. Mă pregăteam să salut oceanul așezându-mi în picioare, dar lăsați în asociație cu aventura îndrăzneală. Pacificul refuza, însă, să se ivească. Părea oceanul fusese înghițit dintr-o sorbitură. Un vînt rece și tîrziu de palmierilor, turburîndu-le veghea. Vîna del Mar — platou ideal pentru un panoramă în tehnicoasă cu cinete, fele frumoase și altele — înscenarea morții. Orașul acesta își pierduse zîmbetul cînd soarele îl părăsise. Verticalele immaculate ale hotelurilor — modăritate sobră dar elegantă — și porțile închise ale magazinelor și vilelor ce se alinau pe străzi cu demnități nobiliare, întregul decor conceput cu fantezie arhitectonică și bun gust, mizează pe lumina soarelui. Fără soare, fără astrul, Vîna del Mar se transformă într-o scenă părăsită, la încheierea unui spectacol.

Septembrie semnifică sfîrșitul iernii și sosirea primăverii. Ianuarie — acest ianuarie care, la noi, își face apariția întotdeauna de geruri și viortine, cînd ne infolom în colțoaie și visăm aventuri pe schiuri — înscenarea Vîna del Mar elipa toridă a anului, adică exact... miezul verii. Este Luna de vîrf a migrației turistice, în care sînt în vîrf pe poarta Ecuatorului crește cu fiecare an. Sporul de populație este ridicat: 3,6 la sută anual. Interlocutor — un militant socialist care a lăsat în urmă ani tînuț și care rămîne un vizitator al unui din pasionații exploratori ai zilei de mine — aminteste despre tineri. Mulți — porții din așezării anonime, cenușii, pe care abia acum începe să se dinamizeze — sînt atrași la Vîna del Mar de speranța unei schimbări în existența lor: vor să muncască, să dobîndească o pregătire, să intre în viață pe poarta cea mare. Tinerii au o pondere însemnată în rîndul locuitorilor orașului. Dar problemele lor — pe prim plan: locuri de muncă și posibilități de studiu — nu arăstă, multă vreme, audiența eveniment. Un desiderat esențial se referă la învățămîntul universitar. Viitorul apropiat va consemna, probabil, apariția la Vîna del Mar a primelor instituții de învățămînt superior. O secție a Universității din Chile se va transfera aici, în orașul acesta de la Pacific, solidă și în creștere, dar care se emane forță și siguranță de sine aragantă. Din goana autohuzului observăm firmele. Bănci cu nume diferite. Încep să le număr. Una, două, trei. La zece mă opresc. În memorii îmi reapare pancarta pe care o văzusem agățată pe frontispiciul unei bănci din Santiago — „Ahora trabajamos por Chile”. Acum muncim pentru Chile. Ahora — acum este un cuvînt care revine desorori. Este o delimitare în timp menită să sugereze despărțirea de ceea ce a fost și încrederea într-un prezent de înnoiri.

Un tânăr îmbrăcat într-o cămașă roșie, pe care l-am cunoscut îndată după sosirea la Valparaiso, mă privește și este un semn distinctiv; o poartă tinerii comunisti. O poartă și mîndria celor ce asaltează rețelele nedreptății. Brunet ca toți chilienii, cu nîr bogat, ochii și cu ochi mari, pătrunzător, tînașul s-a recomandat, — Barrios... — Ca și generalul bolivian? îl interpelez. — Prefer un alt Barrios: primarul din Vîna del Mar — replică prompt. Basilio Barrios are ceva din gravitatea profundă a unui matematician. Mi-l imaginez rezolvînd compli-

a fost, pînă acum, un joc al întâmplării. Măsurile luate de guvernul Uniunii Populare vor duce la o înviorare și în acest sector: statul va stimula apariția unor noi întreprinderi, punînd capăt exodului către Santiago al ramurilor industriale în care profitul nu era pe măsura poitelor de cîștig ale posesorilor de capital preocupăți doar de confortul lor banar.

Dar faimosul el cobre? Zona cuprului este departe de acest oraș al vacanțelor. Totuși, inscripții uriașe — veritabile strigăte de biruință — amintesc chiar și aici: „El cobre de Chile es ahora chileno!”. Un reporter scria despre cel ce își imaginează Chile drept un gigant bloc de cupru. Desigur, nu-i suficient să scoatem o ruine între Arica și Tara de Foc pentru a scoate la iveală „metalul galben”. Dar cuprul domină existența chilianului (85 la sută din rezerve stocate în Chile de cupru). De aceea neliniștea, și o porțiune de câteva sute de metri, o plasa groasă acoperă stria negricioasă pentru a evita prăbușirea peste artera aglomerată cu autovehicule de toate genurile, dar mai ales cu autobuze „Ford”. Unele din aceste autobuze, vopsite în albastru, poartă inscripția „Espresso Vîna del Mar” dar, în pofida promisiunii de expres, se mișcă cu

GENERĂȚIA CERTITUDINII

Insemnări de EUGENIU OBREA

traduce bucuria unei strălucite victorii a poporului chilien în fața sistemului imperialist de prosperitate. A fost firesc să o regăsească și lingua tala de la Vîna del Mar... Să reluăm, însă, firul convorbirii cu primarul. Orașul crește cu fiecare an. Sporul de populație este ridicat: 3,6 la sută anual. Interlocutor — un militant socialist care a lăsat în urmă ani tînuț și care rămîne un vizitator al unui din pasionații exploratori ai zilei de mine — aminteste despre tineri. Mulți — porții din așezării anonime, cenușii, pe care abia acum începe să se dinamizeze — sînt atrași la Vîna del Mar de speranța unei schimbări în existența lor: vor să muncască, să dobîndească o pregătire, să intre în viață pe poarta cea mare. Tinerii au o pondere însemnată în rîndul locuitorilor orașului. Dar problemele lor — pe prim plan: locuri de muncă și posibilități de studiu — nu arăstă, multă vreme, audiența eveniment. Un desiderat esențial se referă la învățămîntul universitar. Viitorul apropiat va consemna, probabil, apariția la Vîna del Mar a primelor instituții de învățămînt superior. O secție a Universității din Chile se va transfera aici, în orașul acesta de la Pacific, solidă și în creștere, dar care se emane forță și siguranță de sine aragantă. Din goana autohuzului observăm firmele. Bănci cu nume diferite. Încep să le număr. Una, două, trei. La zece mă opresc. În memorii îmi reapare pancarta pe care o văzusem agățată pe frontispiciul unei bănci din Santiago — „Ahora trabajamos por Chile”. Acum muncim pentru Chile. Ahora — acum este un cuvînt care revine desorori. Este o delimitare în timp menită să sugereze despărțirea de ceea ce a fost și încrederea într-un prezent de înnoiri.

Un tânăr îmbrăcat într-o cămașă roșie, pe care l-am cunoscut îndată după sosirea la Valparaiso, mă privește și este un semn distinctiv; o poartă tinerii comunisti. O poartă și mîndria celor ce asaltează rețelele nedreptății. Brunet ca toți chilienii, cu nîr bogat, ochii și cu ochi mari, pătrunzător, tînașul s-a recomandat, — Barrios... — Ca și generalul bolivian? îl interpelez. — Prefer un alt Barrios: primarul din Vîna del Mar — replică prompt. Basilio Barrios are ceva din gravitatea profundă a unui matematician. Mi-l imaginez rezolvînd compli-

om ducе pînă la capăt procesul revoluționar. Cuvintele acestea le-am auzit și în sala de festivități de la uzina textilă „Yarur” („teritoriul eliberat de exploatare” — cum glășuia pancarta de la intrare), și la San Leon. Nu sînt atîc cînd conașterii au început să se mișce, și la universitatea Santa Maria, unde exuberanța muncitorilor, făcîndu-și un profundă maturitate, ca și la palatul La Moneda, această veche monetară devenită, din secolul trecut, reședință prezidențială. Transcriu, însăși, aceste cuvinte: „Acum încep să construim o nouă viață. Etapa este și mai grea decât cea precedentă”. Mă văd tentat să deschid o paranteză în jurul de așezării: „lunile care au trecut și-au dat dreptate prezenței lor. Bătălia se duce cu înverșunare pe plan politic ca și pe cel economic. Dreapă este în goana de a nu pierde trenul istoriei — a peleză la toate mijloacele pentru a frîna inrolurile sociale — de la manevrele parlamentare facilitate de o majoritate de opoziție — a trezii și pînă la provocarea de tipul clasice. Au ieșit în stradă și doamnele din „familia socialiste” — elegante și bine hrănite — și au început să muncă în fabricile și slujbași al terorismului angajăți cu ziua, ca și specialiștii în diversivni propagandistici care au la dispoziție o rețea amplă de ziare și posturi de radio. Oamenii zilei de ieri se plîng că stagnează vinzarea de automobile și frigider. S-au putut. Dar, în schimb, de la venirea la La Moneda a lui Allende a crescut cu 15 la sută consumul de carne, cu 55 la sută cel de cartofi și cu 37 la sută cel de zahăr. Or, aceste cifre atestă creșterea puterii de cumpărare a masei muncitoare. Pentru prima oară în cursa dintre stăruți și prețuri, salariile au început să crească. Dar se pot șterge, în numai câteva luni, urmele lăstate de un trecut care înseamnă decenii de înecăcite?”

„Gazelele semnului ascuțit la Valparaiso, în interiorul țării, în ziua în care m-am despărțit de Chile. Băieții în cămași roșii pe care i-am întâlnit pe Alameda, înainte de a porni către o nouă viață, în toată țara, în cele patru regiuni. Apariția unei generații de certitudini, unei generații pentru care viitorul nu înseamnă simple prezumții livești. Dirigența, născută în condiții de speranță, le dădea o gravitate ce contrasta cu vîrsta lor. Înaintea ei pas sigur pe bulevardul larg și printre clădirile înalte răsună tunător: „Vom învinge!”

TINERETUL LUMII

JAPONIA: Revendicări în amfiteatre

Începutul anului a debutat în centrele universitare din Japonia cu o puternică revendicare a revendicării studențesci. Potrivit agenției FRANCE PRESSE, săptămîna în curs a fost marcată de o intensificare a demonstrațiilor, valul de acțiuni protestatare cuprînzînd 86 de universități. Surse din capitala niponă au declarat că manifestații cer democratizarea procesului de învățămînt, reducerea taxelor universitare, creșterea alocațiilor destinate școlii superioare, elaborarea unei legislații care să pună capăt creșterii șomajului în rândurile absolvenților. Urmare a reuniunilor, demonstrațiilor, grevelor, a intervenției poliției, la numeroase facultăți cursurile au fost suspendate. La intrările în incintele universitare grupuri de studenți au format pîchețe.

Litieri organizațiilor studențesci afirmă că principala lor revendicare se referă la creșterea alarmantă a cheltuielilor universitare legate de taxe, manuale, cazare, hrană etc. După cum se știe, de la sfîrșitul ultimului război mondial în Japonia au apărut, ca ciupercile, numeroase universități și celești particulare. Peste patru cincimi din numărul institutelor de învățămînt superior funcționează sub această formă. Evoluția ultimilor ani a arătat cu prisosință că proprietarii acestor școli superioare pun pe primul plan problema sporirii de la an la an a a profesorilor lăsid pe un plan interior îmbunătățirea condițiilor de instruire, înzestrarea cu laboratoare moderne, asigurarea unor cămine studențesci. Cum numărul studenților care pot frecventa universitățile de stat este limitat la 20 la sută din totalul studenților japoneze, cea mai mare parte a tineretului studios este nevoit să se înscrie la cursurile universităților particulare. Consecința goanei după mai mulți studenți și evident după veniturii cei mai mari o constituie creșterea peste normal a numărului cursanților în amfiteatre și laboratoare — un număr redut de cadre didactice la fiecare mie de studenți. În final se înregistrează o depreciere, o devalorizare a procesului de învățămînt. În asemenea situație s-a ajuns ca din cele 500 universități doar două (din Tokio și Kyoto și acestea finanțate și organizate de stat) să fie considerate cu adevărat prestigioase.

Principala dificultate pe care o întâmpină studenții în universitățile particulare este nivelul taxelor. Astfel, un student la științe naturale trebuie să plătească anual o taxă de 1.300 dolari, iar un student la medicină are de plătit taxa de studii și laborator care se ridică pînă la 2.500 dolari. Statisticile publicate în arhipelagul nipon consemnau cu amărăciune că în 3—4 ani nivelul cheltuielilor impuse de întreprinderile particulare a crescut de două ori față de nivelul din 1967—1970 diferite titluri științifice în domeniul fizicii, un număr de 53 de persoane șomază. Specialiștii în cauză nu se pot angaja nici în universități particulare, nici în institutele de cercetări științifice sau chiar școlii medii. Numeroase companii particulare, care și-au manifestat în urmă cu câțiva ani interesul pentru angajarea unor tineri specialiști, refuză acum angajarea de noue cadre din cauza necesității economice.

Frământările din universitățile japoneze arată că organizațiile studențesci, tineretul studios sînt hotărîți să continue lupta pentru satisfacerea revendicărilor lor majore.

I. TIMOFTE

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

DECOLAREA: rulează la Lumina (orele 15:30; 18; 20:30). WATERLOO: rulează la Lumina (orele 9—10 în continuare), Infinită (orele 15:30; 19), Lira (orele 15:30; 19). ABEI FRATELE TAU: rulează la Drumul Sării (orele 15:30; 17:45; 20). RĂNNA CELOR O MIE DE ZILE: rulează la Popular (orele 15:30; 19), Central (orele 9; 13:30; 16; 19:45; 20). SĂ CUMPARĂM O MASINĂ DE POMPIERI: rulează la Timpru Noi (orele 18:30 în continuare). PROGRAM DE DOCUMENTARE (ora 20,15). B.D. LA MUNTLE ȘI LA MARE: rulează la București (orele 19; 19:45; 20,15; 20,15; Miorita (orele 9; 11:15; 13:30; 15:45; 18; 20:30) Giulești (orele 15:30; 17:45; 20). OEA. MĂI PRIMOASA SOTIE: rulează la Grivita (orele 9; 11:15; 13:30; 16; 18:15; 20:30), Volga (orele 9:15; 11:30; 13:45; 16; 18:15; 20:30). LIVADA DIN STEPĂ: rulează la Miorita (orele 15:30; 17:45; 20). TRENUL: rulează la Floreasca (orele 15:30; 18; 20:30), Arta (orele 10:30; 15:30). SORUGU ROȘU: rulează la Munca (orele 18; 20). COPĂCI MOR IN PICIOARE: rulează la Favorit (orele 9:15; 11:30; 13:45; 16; 18:15; 20:30), Aurora (orele 9; 11:15; 13:45; 16; 18:15; 20:30).

NEINFRICATUL GHYULA: rulează la Victoria (orele 9; 11:15; 13:30; 16; 18:30; 20). MIHAIL STROGOFF: rulează la Ferentari (orele 15:30; 17:45; 20). DUEL STRANU: rulează la Vitan (orele 15:30; 18; 20:15). MARELE PREMIU: rulează la Crîngari (orele 15:30; 19). GARA BIELORUSĂ: rulează la Rahova (orele 15:30; 18; 20:30). FLOAREA DE CACTUS: rulează la Vîntur (orele 15:45; 18; 20:15). PĂDUREA DE MESTECENI: rulează la Progresul (orele 15:30; 18; 20:15). CASTANEA SINT BUNO: rulează la Cosmos (orele 15:30; 18; 20:15). START LA MOSTENIRE: rulează la Flacăra (orele 15:30; 18; 20:15). FLOAREA ȘI DOI GRADINARI: rulează la Doina (orele 11:30; 15:30). OLIVER: rulează la Laromet (orele 15:30; 18:30).

16:00—17:00 Lecții TV, pentru lucrătorii din agricultură, 18:00 Scena, 18:30 Refrenă fără vîrstă, 18:45 Stop-cadru, 19:15 Publicitate, 19:20 Seta de serl, 19:30 Telematinală de seară, 19:30 Hal să dăm mină cu mină — emisiune de versuri și cîntecă dedicate Unitii Principatelor Române, 20:25 Roman folieton: David Copperfield (VI), 21:15 Steaua fără nume — floarea din grădini, 22:15 Din țările socialiste: R.P.D. Coreeană — noul peisaj rural, 22:30 Telematinală de noapte.

Teatrul „C. L. Nottara” (Sala Magheru): FINEA, BLANDIZII — ora 10 (cedat); BUNĂ